

РЕШЕНИЕ

№ 2310

гр. София, 05.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Людмила Коева**

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **714** по описа за **2023** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН.

С решение от 16. 11. 2022 г. по НАХД № 10917 / 2022 г., Софийски районен съд, НО, 112 състав е изменил наказателно постановление (НП) № 21-4332-000464 / 27. 01. 2021 г., издадено от началник група при отдел „Пътна полиция” - СДВР, с което на Ю. М. П., е наложена глоба в размер на 700 лв. и три месеца лишаване от право да управлява моторно превозно средство, на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП, за нарушение на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП, като по този начин районния съд е преквалифицирал посоченото в НП нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП и го потвърждава в останалата част.

Срещу така постановеното решение, е постъпила касационна жалба от пълномощник на П., в която се моли решението да бъде отменено като незаконосъобразно и необосновано. Сочи нарушаване правото на защита на касатора.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Претендира разноските по делото.

Ответникът, не взема становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна

страна следното:

За да постанови решението си, районния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетелите Ч. и П., писмените доказателства представени с наказателното постановление и събраните в хода на съдебното следствие.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства, свързани с касационните основания.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите и правните констатации на районния съд.

Установено е, че на 16. 12. 2020 г., в 19.20 часа, в [населено място] по [улица] с посока на движение от [улица] към [улица], касатора П. управлявал лек автомобил „О. А.” с ДК [рег.номер на МПС], със скорост 135 км/ч., при ограничение въведено с пътен знак В-26 за населено място от 80 км/ч., установена с техническо средство „АТСС С. М2, MD1192, заснемащо и записващо скорост, дата, час, място и рег. табела. Записа е показан на П., който в саморъчно попълнена декларация, е посочил, че той е управлявал автомобила.

На 18. 01. 2021 г. на жалбоподателят бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/, връчен срещу подпис на същата дата, в който нарушението било квалифицирано като такова по чл. 21, ал. 2 от ЗДвП.

Въз основа на така съставения акт за установяване на административно нарушение, е издадено и обжалваното НП № 1721-4332-000464 / 27. 01. 2021 г. от началник група при отдел „Пътна полиция” – СДВР, в което било посочен като нарушена нормата на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

При тази фактическа обстановка, настоящият състав споделя изцяло констатациите на СРС, че е осъществен състава на административно нарушение, за което е наложено предвиденото в закона административно наказание.

Съдът не споделя твърдението в касационната жалба, че въззивното решение е неправилно и незаконосъобразно.

В случая безспорно е установено, че именно жалбоподателят се е движил с превишена скорост, тъй като преди съставянето на акта, същия е подписал изрична декларация, че той е управлявала автомобила, като няма направени възражения по акта.

Също така неоснователни са и доводите, че не е извършила посоченото нарушение, тъй като в конкретния случай уреда за измерване на скоростта е от типа, който записва и регистрационния номер на автомобила, като безспорно е установено, че жалбоподателят е управлявал автомобила със скорост по-висока от максимално разрешената.

Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. От страна на жалбоподателят не е оборена материалната доказателствена сила на акта, като в съставения АУАН е посочено, че записа е показан на водача, като са съставени декларации относно водача, който е управлявал автомобила.

В случая превишението на скоростта е заснето с техническо средство, което записва и номера на автомобила, в съответствие разпоредбата на чл. 165, ал. 2, т. 6 от ЗДвП, съгласно която при изпълнение на функциите си определените от министъра на вътрешните работи служби, имат право за установяване на нарушенията на правилата за движение по пътищата да използват технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, т.е. законово регламентирано е правото на ползване от

страна на контролните органи на съответните технически средства при установяването на деяния от вида на процесното.

В хипотезата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш. В конкретния случай, за нарушението се предвижда и лишаване от права, поради което правилно е издадено наказателно постановление.

Всъщност единствените доводи в касационната жалба са свързани с извършеното от въззивната инстанция преквалификация на нарушението.

В случая правилно от страна на районния съд е констатирано, че нарушението не е по ал. 1 на чл. 21 от ЗДвП, тъй като макар и нарушението да е извършено рамките на населено място, е налице ограничение на скоростта, предвидено с пътен знак, поради което правилната правна квалификация е именно по ал. 2 на същия член.

В същото време, не е налице нарушение на правото на защита, тъй като правилната правна квалификация е посочена в издадения АУАН, въз основа на който е започнало административно-наказателното производство, като само в НП е допусната грешка. Въпреки това, с НП правилно е приложена санкционната норма, като е наложена глоба в размер на 700 лв. за нарушение с над 50 км/ч. при разрешена такава от 80 км/ч., а не в по-голям размер, ако беше посочено ограничение от 50 км/ч. за населено място.

От друга страна, правилно от страна на районния съд е посочено, че на основание т. 1 от Тълкувателно решение № 8 от 16.09.2021 г. на ВАС по т. д. № 1/2020 г., ОСС, I и II колегия на ВАС, същият има право да преквалифицира нарушението, още повече, че не се изменя обстоятелствената част на нарушението, а само нарушената правна норма.

При тези данни и при така установената фактическа обстановка, безспорно е установено извършеното нарушение и неговия автор и като е потвърдил обжалваното НП, районния съд е постановил правилно решение.

Решението, предмет на касационна проверка, не страда от наведените касационни основания. При извършената служебна проверка по чл. 218, ал. 2 АПК, съдът констатира, че районният съд е постановил съдебния си акт в съответствие със закона. Процесуалните права на страните не са ограничени и нарушени, а решението е мотивирано. Не се констатира твърдяната материална незаконосъобразност, поради което касационната жалба е неоснователна, а обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила.

Разноски по делото не се претендират от страна на ответника, поради което такива не се присъждат.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, Административен съд София - град -XVII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 16. 11. 2022 г. по НАХД № 10917 / 2022 г. на Софийски районен съд, НО - 112 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.